

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 52.208 van 13 maart 1995
in de zaak A. 61.591/X-4635.**

Gemeenteraadsverkiezing van 9 oktober 1994 te WESTERLO.

In zake : de vervallenverklaring van het mandaat van
gemeenteraadslid.

Verzoeker : Roland GOOSSENS,
wonende te WESTERLO,
Merodedreef 28

belanghebbende partijen :

1. Jos DUPRE,
 2. Guy VAN HIRTUM,
 3. Roger VERBIEST,
 4. Roger VRINDTS,
 5. Vera SMETS,
 6. Vicky DILLIEN,
- die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. D'HOOGE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift van 28 december 1994 waarbij Roland GOOSSENS, eerste kandidaat op lijst nr. 23 WZ000 bij de gemeenteraadsverkiezing van 9 oktober 1994 te Westerlo, in hoger beroep komt van het besluit van 15 december 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen dat het bezwaar verwerpt dat hij tegen de verkiezing van de belanghebbende partijen had ingesteld;

Overwegende dat de vormvereisten voorgescreven bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 juli 1956, tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State in geval van beroep als bedoeld bij artikel 76bis van de

gemeentekieswet, gewijzigd bij koninklijke besluiten van 16 september 1982 en 28 oktober 1994, werden nageleefd;

Gezien de memorie van antwoord die Jos DUPRE, Guy VAN HIRTUM, Roger VERBIEST, Roger VRINDTS, Vera SMETS en Vicky DILLIEN als belanghebbende partijen hebben ingediend;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 februari 1995;

Gelet op de kennisgeving aan partijen van de beschikking tot vaststelling en van het verslag;

Gehoord het verslag van de Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. D'HOOOGHE, die verschijnt voor de belanghebbende partijen;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Op 9 oktober 1994 worden Jos DUPRE, Guy VAN HIRTUM en Roger VRINDTS effectief verkozen op de lijst nr. 7 C.V.P. en worden Roger VERBIEST, Vera SMETS

en Vicky DILLIEN, als volgers op die lijst, verkozen bij de gemeenteraadsverkiezing.

1.2. Met een bezwaarschrift van 17 november 1994 heeft Roland GOOSSENS, eerste kandidaat op de lijst WZ000, nr. 23, bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen, op grond van de artikelen 3, 6 en 7 van de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn, klacht neergelegd tegen de verkiezing van voornoemde personen tot gemeenteraadslid of tot opvolger.

1.3. Voornoemde bezwaarindiener voerde in zijn klacht onder meer aan wat volgt :

"Op grond van artikel 6 par. 4 (van de wet van 7 juli 1994) wordt bezwaar ingediend tegen de CVP lijst te Westerlo om volgende reden.

In de aangifte voor de uitgaven van deze lijst wordt geen gewag gemaakt van het gebruikte materiaal aan panelen, platen, palen en borden.

Deze uitgaven moeten tegen de 'geldende marktprijzen' geboekt en aangerekend worden.

Rekening houdend met het feit dat deze partij met beter materiaal en in een veelvoud t.o.v. onze groep, het beeld heeft bepaald tijdens de verkiezingen, dient voor deze uitgave minimum 150.000 fr. in rekening gebracht.

Voor onze eigen aangifte, rekening houdend met de mindere kwaliteit en kwantiteit, werd een bedrag van 106.000 fr. weerhouden (25.000 fr. + (27 x 3.000 fr)).

Ook wij hebben enkel en alleen gebruik gemaakt van materialen welke in voorraad waren uit vroegere verkiezingen. Gelet op de aangifte van de CVP-lijst ten belope van 610.080 fr. te verhogen met minimum 150.000 fr. is het toegelaten maximum van 628.680 fr. dus ruimschoots overschreden.

Op basis van hetzelfde artikel 6 par. 4 wordt bezwaar ingediend tegen de verkiezing van de CVP kandidaten nr. 5 en nr. 26, respectievelijk de heren Jan MICHIELS en Guy VAN HIRTUM.

Beiden hebben wekenlang en zeer uitvoerig gebruik gemaakt van speciale voertuigen met persoonlijke publiciteit.

De heer Jan MICHIELS voerde een uitzonderlijk lange wagen ten tonele welke door zijn constructie 'uniek' moet genoemd worden.

Dat hiervoor slechts 10.000 fr. diende betaald, strookt helemaal niet met het begrip 'geldende marktprijs'.

De heer Guy VAN HIRTUM maakte gebruik van een al even opvallend 'Trabantje'. Bezwarend feit is hier zeker dat de nummerplaat welke deze wagen voerde, niet werd afgeleverd voor een Trabant.

De hiervoor aangegeven som van slechts 5.000 fr. is evenmin een 'geldende marktprijs'.

Op grond van artikel 6 par. 1 wordt eveneens bezwaar ingediend tegen de verkiezing van CVP-kandidaat nr. 19, de heer Roger VRINDTS en tegen de plaats als opvolger van de heer Roger VERBIEST (nr. 6) en de dames Vera SMETS (nr. 20) en Vicky DILLEN (nr. 21).

Deze vier kandidaten voerden een wedstrijd in voor de kiezers met als prijs een rondvaart in een luchtballon.

Deze luchtballon is effectief opgestegen op zaterdag 1 oktober 1994 te Voortkapel.

In hun respectievelijke aangiften is hiervan geen spoor terug te vinden. Evenmin in de aangifte van de heer Roger VERBIEST voor de provincieraadsverkiezingen wordt deze uitgave aangemerkt.

Het is duidelijk dat deze stunt op een klein dorp van invloed kan geweest zijn op de verkiezingen.

Wat betreft de gebruikte auto's van de heren MICHIELS en VAN HIRTUM kunnen als bewijsmateriaal foto's voorgelegd worden. Aangaande de luchtballon kan een originele verkiezingsfolder bezorgd worden.

(...)"

1.4. In openbare zitting van 15 december 1994 stelt de bestendige deputatie het besluit vast dat verzoekers bezwaren verwerpt van hetwelk hij bij de Raad van State in hoger beroep komt.

Dat besluit steunt met betrekking tot die bezwaren op de volgende considerans :

"dat het bezwaar zich in een eerste middel richt tegen de CVP lijst te Westerlo, op basis van art. 6 §4 van de wet van 7 juli 1994, omdat bij de aangifte van de uitgaven van de CVP lijst geen gewag gemaakt wordt van het gebruikte materiaal aan panelen, platen, palen en borden; dat art. 6 §4 bepaalt dat de uitgaven en financiële verbintenissen voor goederen, leveringen en diensten tegen de geldende marktprijzen moeten worden verrekend; dat uit de gegevens van het

dossier blijkt dat een grote partij verkiezingsmateriaal reeds vóór de aanvang van de verkiezingsperiode opgeslagen was in een schuur te Geel; dat zulks op verzoek van tussenkomende partij werd vastgesteld door gerechtsdeurwaarder Ph. BROSENS op 23 januari 1991; dat duurzame goederen waarvan kan bewezen worden dat zij vóór de parlementsverkiezingen van 1991 werden aangekocht, niet als verkiezingsuitgaven moeten worden aangerekend (Antwoorden en aanbevelingen van de Controlemcommissie voor de Verkiezingsuitgaven, Brussel, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1994, blz. 10); dat overigens van het gebruik van dit materiaal wel degelijk melding wordt gemaakt op de algemene uitgavenlijst van de CVP te Westerlo; dat dit eerste middel faalt naar recht; dat het bezwaar in het tweede middel gericht is tegen de heren J. MICHIELS en G. VAN HIRTUM, resp. kandidaat nr. 5 en nr. 26 op de CVP lijst, en dit eveneens op basis van art. 6 §4 van de wet van 7 juli 1994; dat de heer R. GOOSSENS aanvoert dat de heren J. MICHIELS en G. VAN HIRTUM wekenlang zeer uitvoerig gebruik hebben gemaakt van speciale voertuigen met persoonlijke publiciteit; dat met name de heer J. MICHIELS een uitzonderlijk lange wagen ten tonele voerde die door zijn constructie 'uniek' wordt genoemd en de heer G. VAN HIRTUM gebruik maakte van een 'Trabant' die voorzien was van een nummerplaat, niet afgeleverd voor een Trabant; dat voor deze wagens een bedrag werd aangerekend van respectievelijk 10.000 fr. en 5.000 fr., wat volgens reclamant niet strookt met de 'geldende marktprijs'; dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de campagnewagen van de heer J. MICHIELS een oude wagen was die in 1987 ter gelegenheid van een dorpsfeest werd omgebouwd met het oog op een vermelding in het Guinness Book of Records; dat die wagen alleen kan worden gesleept; dat de heer J. MICHIELS facturen voorlegt met betrekking tot het gebruik van deze wagen; dat hiervan tevens opgave werd gedaan in zijn uitgavenstaat; dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat het 'Trabantje' van de heer G. VAN HIRTUM werd gehuurd gedurende drie weken aan 175 fr. per dag + 5fr. per afgelegde kilometer; dat hiervoor facturen worden voorgelegd; dat deze uitgave werd opgegeven in zijn uitgavenstaat; dat uit het onderzoek van het dossier niet blijkt dat de uitgaven voor de campagnewagen van de heer J. MICHIELS en voor de 'Trabant' van de heer G. VAN HIRTUM onder de 'geldende marktprijzen' werden aangerekend; dat ook dit tweede middel faalt naar recht; dat het derde middel steunt op art. 6, § 1 van de verkiezingsuitgavenwet en gericht is tegen de verkiezing van CVP kandidaat de heer R. VRINDTS (nr. 19) en de plaats als opvolger van de heer R. VERBIEST (nr. 6) en de dames V. SMITS (nr. 20) en V. DILLEN (nr. 21); dat reclamant aanvoert dat deze vier kandidaten een wedstrijd inrichtten voor de

kiezers met als prijs een rondvaart in een luchtballon; dat deze luchtballon effectief is opgestegen op 1 oktober 1994; dat echter in de respectievelijke aangiften hiervan geen spoor terug te vinden is; dat volgens art. 6 §1 voor de toepassing van de verkiezingsuitgavenwet als uitgaven voor verkiezingspropaganda worden beschouwd, alle uitgaven en financiële verbintenissen voor mondelinge, schriftelijke, auditieve en visuele boodschappen die erop gericht zijn het resultaat van een politieke partij en van haar kandidaten gunstig te beïnvloeden en die worden verricht tijdens een periode van drie maanden voor de verkiezingen van de provincieraden en gemeenteraden en de rechtstreekse verkiezingen van de raden voor maatschappelijk welzijn, of in geval van buitengewone verkiezingen, vanaf de dag van de oproeping van de kiezers; dat uit de elementen van het dossier blijkt dat de wedstrijd waarvan sprake geen jaarlijkse, traditionele gebeurtenis is, maar als niet-periodiek evenement moet beschouwd worden; dat als verkiezingsuitgaven bij een niet-periodiek evenement worden beschouwd : uitgaven voor reclame, uitnodigingen, folders en alle uitgaven die de inkomsten overschrijden welke bij de desbetreffende activiteit worden ontvangen; dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de vier kandidaten uit de deelgemeente te Voortkapel aanvankelijk een fotowedstrijd hadden gepland met als prijs een gratis ballonvlucht voor 2 personen; dat het partijbestuur, in zijn zorg de wet van 7 juli 1994 te respecteren, de kandidaten echter verzocht de ballonvlucht niet langer als prijs te weerhouden; dat de fotowedstrijd en ballonvlucht anders werden ingerekend en voorgesteld in deze zin dat de ballonvlucht niet meer als prijs werd weerhouden; dat de verkiezingsfolder alleen nog vermeldt dat uit de juiste inzendingen op de foto-wedstrijd twee gelukkige winnaars worden uitgeloot die een verrassing zullen ontvangen; dat de folder niet vermeldt dat de twee personen een ballonvaart ontvangen; dat de folder wel meedeelt dat op zaterdag 16 oktober 1994 om 16 uur op het terrein van FC Immer Voort een luchtballon zal opstijgen; dat de vier kandidaten aanvoeren dat het opstijgen van de ballon door de VZW Rooiveld werd betaald en hiervan de factuur voorleggen; dat krachtens art. 6 §1 van de wet van 7 juli 1994 elke verkiezingsuitgave moet aangegeven worden; dat ook propaganda, door derden gevoerd, moet aangerekend worden : telkens wanneer de partij, de lijst of de kandidaat vooraf schriftelijk toestemming heeft verleend voor de uitgave; bij gebreke daarvan, wanneer de partij de lijst of de kandidaat niet onmiddellijk klacht indient bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg bij wie hij zijn aangifte van uitgaven moet indienen; dat de vier kandidaten alleen het feit van het opstijgen van de luchtballon uitdrukkelijk hebben vermeld op hun

verkiezingspamflet; dat dergelijke vermelding op zich niet verboden is; dat het causaal verband tussen de fotowedstrijd en de ballonvaart niet uit het onderzoek blijkt; dat de tussenkomen partij ter zitting trouwens meedeelt dat op de luchtballon geen enkel CVP-insigne was aangebracht; dat hij tevens verklaart dat de twee passagiers werden aangeduid door de motorclub Rooiveld; dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de CVP lijst als geheel, noch de kandidaten individueel het toegestane bedrag hebben overschreden; dat door reclamant niet bewezen wordt dat de ballonvaart van de VZW Rooiveld een geschenk was aan de vier kandidaten; dat uit het dossier bovendien nog blijkt dat de fotowedstrijd in feite een flop werd enerzijds wegens het gebrek aan belangstelling en anderzijds wegens een fout in de fotowedstrijd zelf; dat de invloed op de kiezers bijgevolg eerder negatief kon hebben gewerkt, gelet op het verlies van de partij van betrokkenen in de deelgemeente Voortkapel; dat gelet op al deze gegevens, die geen sluitend bewijs opleveren van een schending van de verkiezingsuitgavenwet, volgt dat de sanctie van vervallenverklaring van het mandaat niet kan uitgesproken worden in hoofde van door reclamant in zijn bezwaar vernoemde personen;"

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de belanghebbende partijen de ontvankelijkheid van het beroep betwisten; dat zij eensdeels aanvoeren dat overeenkomstig artikel 74, § 1, van de gemeentekieswet zoals het gewijzigd werd door de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn, elk bezwaar, op straffe van verval, binnen de veertig dagen van de dagtekening van het proces-verbaal moet worden ingediend en "de identiteit en de woonplaats van de bezwaarde (moet) vermelden"; dat in voorliggend geval het bezwaarschrift van 17 november 1994 enkel de naam van de bezwaarden vermeldt, doch niet hun woonplaats, zodat het oorspronkelijk bezwaar door de bestendige deputatie dan ook niet ontvankelijk moest worden verklaard en het beroep bij de Raad van State,

gericht tegen de afwijzing van het bezwaar door de bestendige deputatie, eveneens niet ontvankelijk is;

2.1.2. Overwegende dat uit artikel 74bis, § 2, van de gemeentekieswet volgt dat de sanctie van vervallenverklaring enkel kan worden uitgesproken wanneer wordt vastgesteld dat de verkozen kandidaat (of opvolger) de bepalingen van artikel 3, § 2, of artikel 7, van de wet van 7 juli 1994 niet heeft nageleefd en dat voor wat de lijstaanvoerder betreft ook de niet-naleving van artikel 3, § 1, met vervallenverklaring kan worden gesanc-tioneerd; dat verder uit de artikelen 74, §§ 1 en 2, van de gemeentekieswet volgt dat de bezwaren op straffe van verval binnen de veertig dagen van de dagtekening van het proces-verbaal moeten worden ingediend;

2.1.3. Overwegende dat uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat enkel de bezwaren gesteund op de artikelen 3, § 2, (en voor de lijstaanvoerder, 3, § 1) en 7 van de wet van 7 juli 1994 tot de sanctie van vervallenverklaring kunnen leiden, terwijl de op die bepalingen gesteunde bezwaren binnen de termijn van veertig dagen moeten worden ingediend; dat in het bezwaarschrift van verzoeker van 17 november 1994 enkel bezwaar gemaakt wordt tegen de beweerde overtreding van artikel 6, § 4, van de wet van 7 juli 1994; dat de overtreding van die bepaling alleen evenwel niet kan leiden tot de sanctie van vervallenverklaring overeen-komstig artikel 74bis, § 2, van de gemeentekieswet; dat aldus vaststaat dat verzoeker niet tijdig bezwaar heeft ingediend, gesteund op de schending van de artikelen 3, §§ 1 en 2, en/of 7, van de wet van 7 juli 1994; dat het hoger beroep bij de Raad van State -waarin de schending van die bepalingen wél en voor het eerst wordt ingeroe-pen- dan ook niet ontvankelijk is;

2.1.4. Overwegende dat de "bezwaarde" (reclamant) als bedoeld in artikel 74, § 1, tweede lid, van de

gemeentekieswet diegene is die bezwaar inbrengt tegen de verkiezing en niet, zoals de belanghebbende partijen blijkbaar stellen, diegenen tegen wie het bezwaar is gericht; dat voor zoveel als nodig overigens aangestipt moet worden dat de bezwaarde, Roland GOOSSENS, wel degelijk zijn woonplaats heeft vermeld in zijn bezwaarschrift van 17 november 1994; dat de eerste exceptie derhalve ongegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de belanghebbende partijen terecht opmerken dat de in artikel 74bis, § 2, bedoelde vervallenverklaring enkel kan opgelegd worden in geval van overtreding, door een verkozen kandidaat of door de lijstaanvoerder, van de artikelen 3, §§ 1 en 2, 7, van de wet van 7 juli 1994 of 23, § 2, van de gemeentekieswet; dat het gegeven dat verzoeker in zijn bezwaarschrift van 17 november 1994 enkel, expliciet, de niet-naleving van artikel 6, §§ 1 en 4, van de wet van 7 juli 1994 heeft aangeklaagd en dus niet van voornoemde bepalingen, niet met zich meebrengt dat, wanneer de overtreding zou worden vastgesteld van artikel 6, §§ 1 en 4, dit niet tot de in artikel 74bis, § 2, van de gemeentekieswet bedoelde vervallenverklaring zou kunnen leiden;

2.2.2. Overwegende dat de belanghebbende partijen uit het oog verliezen dat in artikel 6 een omschrijving wordt gegeven van de in artikel 3 bedoelde uitgaven voor de verkiezingspropaganda en dat, derhalve, wanneer wordt gesteld dat een lijstaanvoerder of een verkozen kandidaat, in strijd met artikel 6, §§ 1 en 4, van de wet van 7 juli 1994 bepaalde uitgaven niet zou hebben aangegeven of niet tegen de geldende marktprijzen, aldus impliciet maar zeker, aangevoerd wordt dat de in artikel 3 bedoelde maximumbedragen zouden zijn overschreden en of dat, in strijd met artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet niet alle uitgaven voor de verkiezingspropaganda, op een correcte wijze, werden aangegeven; dat wat artikel 7 van

de wet van 7 juli 1994 betreft, de exceptie gegrond is, maar dat ze voor het overige niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in de eerste plaats stelt dat artikel 6, §§ 1 en 4, en artikel 3, § 1, van de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn, zijn miskend omdat bij de aangifte voor de verkiezingsuitgaven van de C.V.P.-lijst te Westerlo het gebruikte materiaal aan panelen, platen, palen en borden niet werd aangegeven als verkiezingsuitgaven en dat in de aangifte enkel werd vermeld dat hiervoor gebruik werd gemaakt van bestaand oud materiaal van volksvertegenwoordiger Jos DUPRE; dat volgens verzoeker de uitgaven en financiële verbintenissen overeenkomstig artikel 6, § 4, van de wet van 7 juli 1994 tegen de geldende marktprijzen moeten worden verrekend; dat, volgens hem, indien de gebruikte goederen tegen de geldende marktprijzen worden verrekend, de C.V.P.-lijst te Westerlo het in artikel 3, § 1, van de wet van 7 juli 1994 bepaalde totaal aan uitgaven heeft miskend; dat de bestendige deputatie in haar besluit van 20 december 1994 stelt dat de betreffende goederen in tegenstelling tot de tekst van artikel 6, § 1, van de wet van 7 juli 1994 geen verkiezingsuitgaven zijn, zodat het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen derhalve artikel 6, §§ 1 en 4, en artikel 3, § 1, van de wet van 7 juli 1994 schendt en dient vernietigd te worden en dat overeenkomstig artikel 74bis, § 2, van het koninklijk besluit van 4 augustus 1932 tot coördinatie van de gemeentekieswetgeving, het mandaat van Jos DUPRE als lijsttrekker van de C.V.P.-lijst te Westerlo dient vervallen verklaard worden;

3.1.2. Overwegende dat luidens artikel 6, § 1, van de wet van 7 juli 1994 als uitgaven voor verkiezingspropaganda worden beschouwd "alle uitgaven en financiële verbintenissen voor mondelinge, schriftelijke, auditieve en visuele boodschappen die erop gericht zijn het resultaat van een politieke partij en van haar kandidaten gunstig te beïnvloeden en die verricht worden tijdens een periode van drie maanden vóór de verkiezingen van de gemeenteraden";

3.1.3. Overwegende dat verzoeker aldus, in quasi dezelfde bewoordingen, dezelfde feiten en argumenten herneemt van zijn bezwaar bij de bestendige deputatie; dat hij echter aldus, in zijn hoger beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie, evenwel niet verder komt dan de blote bewering, want door geen gegeven of argument gestaafd, dat die beslissing "derhalve artikel 6, §§ 1 en 4 en artikel 3, § 1 van de wet van 7 juli 1994 schendt en dient vernietigd te worden"; dat verzoeker derhalve, in wezen, niet de relevantie in rechte van de weerlegging van zijn stelling door de bestendige deputatie bekritiseert; dat verzoeker dit trouwens ook niet kan doen, omdat, luidens artikel 6, § 1, van de wet van 7 juli 1994, slechts als verkiezingsuitgaven worden beschouwd, die uitgaven "die verricht worden tijdens een periode van drie maanden vóór de gemeenteraadsverkiezingen";

3.1.4. Overwegende dat nu verzoeker, nadat de eerste belanghebbende partij vóór de bestendige deputatie had aangevoerd dat zijn lijst gebruik had gemaakt van verkiezingsmateriaal dat, blijkens een proces-verbaal van vaststelling door een gerechtsdeurwaarder, reeds op 23 januari 1991 in het bezit was van die belanghebbende partij -gegeven dat als zodanig ook werd vermeld op de aangifte van de lijst- dit feitelijk geven nooit heeft betwist, ook nu niet, laat staan dat hij concrete gegevens of aanwijzingen heeft aangebracht die

de waarachtigheid van dit gegeven kunnen doen betwijfelen; dat voor zoveel als nodig, zulks overeenstemt met de zienwijze van de Controlecommissie op de verkiezingsuitgaven waar deze stelt dat "met betrekking tot de aanrekening van de uitgaven van een politieke partij of een individuele kandidaat voor duurzame goederen (bijvoorbeeld borden, wagens, selecties veelkleurendruk, clichés, oude affiches, enz.) een onderscheid dient te worden gemaakt :

- verricht vóór 19 juli 1991 (aanvang van de periode van zes maanden vóór de eerstvolgende wettelijke verkiezingsdatum) : niet aanrekenbaar. Het bewijs van de aankoop mag met alle rechtsmiddelen worden geleverd.

- verricht vanaf 19 juli 1991 : af te schrijven op 3 wetgevende verkiezingen. Deze laatste formule geldt eveneens voor de volgende verkiezingen, ongeacht of de duurzame goederen vóór of tijdens de verkiezingsperiode worden aangekocht" vóór de wet van 7 juli 1994, en zienwijze waarnaar, tijdens de parlementaire besprekingen van die wet uitdrukkelijk wordt verwezen (Parl. Besch., Kamer, verslag, doc. 1386/7-93/94, blz. 33); dat dit onderdeel van het bezwaar feitelijke grondslag mist;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker vervolgens doet gelden dat artikel 6, § 1, en artikel 3, § 2, van de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn, werden miskend, omdat Guy VAN HIRTUM in de loop van de verkiezingscampagne gebruik heeft gemaakt van een "Trabant", voor de huur waarvan in de aangifte een bedrag van 4700 fr. werd aangerekend, overeenkomstig de factuur van de n.v. AUTO'S WEST, welk bedrag niet strookt met de geldende marktprijs overeenkomstig artikel 6, § 4, van de wet van 7 juli 1994; dat volgens verzoeker deze wagen bovendien in oranje beschilderd was met het C.V.P.-logo en de naam van de kandidaat erop,

uitgaven aan verf en werkuren waarvan in de aangifte voor de verkiezingsuitgaven geen melding gemaakt werd; dat de nummerplaat van voormelde wagen, ABB-607 afgeleverd werd voor een Citroën Visa en niet voor een Trabant; dat de nummerplaat bovendien geen eigendom is van de verhuurder van de wagen, maar wel van VAN BAEL, wonende te 2260 Westerlo, Abdijstraat 2, agent van de verzekeringsmaatschappij ABB en dat ook die uitgave gedaan voor het gebruik van de nummerplaat niet vermeld werd in de aangifte voor de verkiezingsuitgaven; dat rekening gehouden met deze meeruitgaven Guy VAN HIRTUM het in artikel 3, § 2, van de wet van 7 juli 1994 bepaalde totaal aan uitgaven geschonden moet hebben;

3.2.2.1. Overwegende dat de belanghebbende partijen, wat het gebruik van de Trabant door Guy VAN HIRTUM betreft, opwerpen dat in de oorspronkelijke klacht geen melding werd gemaakt van het gebrek aan aangifte "voor de uitgaven van verf en werkuren" en de herschildering ervan; dat dit bezwaar dan ook volgens hen, niet ontvankelijk is;

3.2.2.2. Overwegende dat verzoeker inderdaad slechts in zijn toelichting van 7 december 1994, gewag heeft gemaakt van een bijkomend element in verband met de aangifte van de huur van een Trabant door Guy VAN HIRTUM, namelijk dat die wagen herschilderd was in een oranje kleur en dat die kosten niet werden aangegeven;

3.2.2.3. Overwegende dat zo moet worden aangenomen dat dit nieuw gegeven, dat zeker geen andere grondslag geeft aan het oorspronkelijk bezwaar, doch slechts een grotere omvang geeft aan de door verzoeker aangeklaagde onregelmatigheid, dan moet dit gegeven in aanmerking worden genomen, zodat de opgeworpen ontvankelijkheids-exceptie niet opgaat;

3.2.3. Overwegende dat verzoeker tijdens zijn onderhoor door de waarnemend arrondissementscommissaris verklaarde dat "de aankoop van een dergelijke wagen moet geraamd worden op 30.000 BEF"; dat "eenzelfde bedrag moet gerekend worden voor het aanbrengen van de schildering" en dat "een hedendaagse wagen niet beneden 1.000 BEF per dag kunnen gehuurd worden", zoals blijkt uit bijgevoegde reclamefolders;

3.2.4. Overwegende dat de tweede belanghebbende partij verklaarde tijdens haar onderhoor van 30 november 1994 dat "deze wagentjes met 'tweetaktmotor' worden verkocht voor een bedrag gaande van 3.000 BEF tot 10.000 BEF" en dat "een moderne wagen (mazda 323) kan gehuurd worden aan 360 Bef (incl. BTW) per dag en -BEF per afgelegde km"; dat zij daaromtrent facturen overgelegd heeft;

3.2.5. Overwegende dat de arrondissementscommissaris daaruit concludeerde dat "gelet op het uitzonderlijk karakter van de ingezette voertuigen, zoals klager zelf aanhaalt, het moeilijk is om een geldende marktprijs te bepalen"; dat "de heer GOOSSENS zelf geen stukken kan voorleggen waaruit een dergelijke huurprijs onomstotelijk komt vast te staan"; dat "de gebruikers zelf wel officiële documenten voorleggen in verband met de aangerekende prijs, maar ook niet onomstotelijk kunnen bewijzen dat de betaalde prijs een geldende marktprijs is" en dat "het mij een feitenkwestie lijkt waarvoor andere organen bevoegd zijn om de exacte kostprijs te bepalen";

3.2.6. Overwegende dat de bestendige deputatie oordeelde dat "uit het onderzoek van het dossier niet blijkt dat de uitgaven ... voor de 'Trabant' van de heer G. VAN HIRTUM onder de 'geldende marktprijzen' werden aangerekend";

3.2.7. Overwegende dat ook hier verzoeker wat betreft de, onder de marktprijs, aangerekende prijs voor de huur van voornoemde wagen niet verder komt, ondanks de beslissing van de bestendige deputatie, dan tot een blote herhaling van zijn vóór de bestendige deputatie gemaakte bezwaar; dat blote beweringen niet meer geloofwaardig overkomen ondanks zijn bijkomende aangebrachte gegevens in verband met de kostprijs van de kleur van het litigieuze Trabantje en de beschildering ervan met het C.V.P.-logo;

3.2.8. Overwegende dat verzoekers argument in verband met de nummerplaat die was aangebracht op de Trabant, niet ter zake is, al was het maar omdat wagens, in regel, verhuurd worden met een nummerplaat;

3.2.9. Overwegende dat dit onderdeel van het bezwaar dan ook niet kan worden aangenomen;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker tenslotte aanvoert dat de artikelen 6, § 1, 3, § 2, en artikel 7 van de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn, miskend werden door vier C.V.P.-kandidaten, Roger VERBIEST, Roger VRINDTS, Vera SMETS en Vicky DILLIEN, omdat ze tijdens hun verkiezingscampagne in de maand september 1994 een fotowedstrijd georganiseerd hebben met dien verstande dat onder de juiste antwoorden twee gelukkige winnaars zouden worden uitgeloot die een verrassing zouden ontvangen; dat bovendien op 1 oktober 1994 een luchtballon zou opstijgen; dat volgens verzoeker, niet toevallig twee personen (= twee winnaars van de wedstrijd) een rondvaart met de luchtballon mochten meemaken; dat verzoeker vaststelt dat overeenkomstig artikel 6, § 1, van de wet van 7 juli 1994 het gebruik van de luchtballon een verkiezingsuitgave is dewelke

echter niet vermeld werd in de aangifte van de vier C.V.P.-kandidaten en dat indien deze uitgave wel zou aangegeven zijn, het toegelaten bedrag wel overschreden zou zijn; dat verzoeker meent dat het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen derhalve artikel 6, §§ 1 en 4, artikel 3, § 2, en artikel 7 van de wet van 7 juli 1994 schendt en dient vernietigd te worden en dat overeenkomstig artikel 74bis, § 2, van het koninklijk besluit van 4 augustus 1932 tot coördinatie van de gemeentekieswetgeving, het mandaat van Roger VERBIEST, van Roger VRINDTS, van Vera SMETS en van Vicky DILLIEN vervallen dient verklaard te worden;

3.3.2.1. Overwegende dat, zoals hiervoor reeds gesteld (3.2.2.2. en 3.2.2.3.) geen uitspraak kan worden gedaan over bezwaren die in de oorspronkelijke klacht en binnen de wettelijk voorziene termijn niet werden aangevoerd; dat het bezwaarschrift van 17 november 1994 van verzoeker enkel gewag maakt van de niet-aangifte van uitgaven voor de rondvaart voor de luchtballon, doch niet van een overtreding van het verbod op het ontvangen van giften;

3.3.2.1.2. Overwegende dat het bezwaar onontvankelijk is in de mate dat de schending van artikel 7 van de wet van 7 juli 1994 wordt aangevoerd;

3.3.3. Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat, op initiatief van Roger VERBIEST, een aantal kandidaten van de C.V.P.-lijst een verkiezingsevenement wilden opzetten; dat het de bedoeling was, via een wedstrijd -waarvan de prijs een of meerdere (gratis) rondvaarten met een luchtballon was- kiezers te lokken op de plaats waar die luchtballon zou opstijgen, zodat de, aan dit initiatief deelnemende kandidaten van die lijst de kans zouden krijgen de aanwezige kiezers gunstig te beïnvloeden; dat de uitgaven van dergelijke

activiteiten, -meer bepaald de (reclame)folders, de huur van de luchtballon en van de plaats waar het evenement zou plaatsgrijpen, de kostprijs van de eventuele voorziene drank en versnaperingen, enz.- verkiezingsuitgaven zijn als bedoeld in artikel 6, § 1, van de wet van 7 juli 1994 en derhalve, op grond van artikel 3, § 2, van die wet, tijdig en volledig, dienden te worden aangegeven door de bij dit evenement betrokken kandidaten;

3.3.4. Overwegende dat door tussenkomst van de lijstaanvoerder van de C.V.P., de "rondvaart met de ballon als prijs van de wedstrijd (werd) geschrapt en in de folders alleen nog (werd) vermeld dat twee gelukkige winnaars zouden worden uitgeloot onder de juiste antwoorden en een verrassing zouden ontvangen"; dat er zodoende twee verschillende folders werden verspreid door de derde, vierde, vijfde en zesde belanghebbende partijen; dat een folder de foto bevatte van die kandidaten, de andere slechts deze van Roger VERBIEST en Roger VRINDTS; dat met beide folders de kiezer wordt aangezet om deel te nemen aan een gratis prijsvraag : "Twee gelukkige winnaars worden uitgeloot onder de juiste antwoorden en ontvangen een verrassing"; dat zowel aan de voor- als aan de achterkant van die folders, in grote letters, het volgende wordt vermeld : "Opstijgen Luchtballon" en "Zaterdag 1 oktober om 16 u. op het terrein van F.C. Immer Voort";

3.3.5. Overwegende dat het verder vaststaat dat de fotowedstrijd geen succes kende en dat de luchtballon wel opsteeg op 10 oktober 1994 op initiatief van de v.z.w. Rooiveld, in aanwezigheid van slechts enkele personen en zonder dat met die luchtballon enige propaganda werd gevoerd; dat in de gegeven omstandigheden, mede gelet op de marge van mogelijke verkiezingsuitgaven die ze hadden, de belanghebbende partijen voorzichtigheidshalve tegen deze uitgaven door derden hadden moeten opkomen bij de voorzitter van de rechtbank van eerste

aanleg; dat aldus zoals de bestendige deputatie heeft aangenomen echter geen sluitend bewijs van een schending van de verkiezingsuitgavenwet is geleverd en de belanghebbende partijen niet moeten gesanctioneerd worden met de toch verregaande sanctie van de vervallenverklaring van hun mandaat in acht genomen, eensdeels, de reactie van de lijstaanvoerder bij de in uitzicht zijnde overtreding, en, anderdeels, het optreden van derden, wellicht zonder medeweten van de belanghebbenden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het hoger beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

Het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 15 december 1994 betreffende de uitslag van de gemeenteraadsverkiezing van 9 oktober 1994 te Westerlo wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertien maart 1900 vijfennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.